

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥

इतिसंचित्यवैदेवाः परांतुष्टिमवाप्नुवन् ॥ ततः प्रयातो देवेशः सर्वैर्देवगणैर्वृतः ॥ ८५ ॥ रथेन महताराजन्नुपमानास्तियस्य ह ॥ स्वैश्वपारिषदैर्देवः पूज्यमानो
महायशाः ॥ ८६ ॥ नृत्यद्विरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः ॥ धावमानैः समन्ताच्च तर्जमानैः परस्परं ॥ ८७ ॥ ऋषयश्च महाभागास्तपोयुक्ता महागुणाः ॥ आशंसु
र्वैजनादेवामहादेवस्य सर्वशः ॥ ८८ ॥ एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयं करे ॥ तुष्टमासीज्जगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ॥ ८९ ॥ ऋषयस्तत्र देवेशं स्तुवंतो बहुभिः स्त
वैः ॥ तेजश्चास्मै वर्धयंतो राजन्नासन्पुनः पुनः ॥ ९० ॥ गंधर्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ वादयन्ति प्रयाणे स्यवाद्यानि विविधानि च ॥ ९१ ॥ ततो धिरुढे
वरदे प्रयाते चासुरान्प्रति ॥ साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ ९२ ॥ याहि देव यतो दैत्याश्चोदयाश्चानतंद्रितः ॥ पश्य बाहोर्बलं मेघनिघ्नतः शात्रवा
न्यणे ॥ ९३ ॥ ततोश्वांश्चोदयामास मनोमारुतरंहसः ॥ येन तत्रिपुरं राजन् दैत्यदानवरक्षितं ॥ ९४ ॥ पिवद्भिरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः ॥ जगाम भगवान्
क्षिप्रं जयाय त्रिदिवौकसां ॥ ९५ ॥ प्रयाते रथमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे ॥ ननाद सुमहान्नादं वृषभः पूरयन्दिशः ॥ ९६ ॥ वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयकरं म
हत् ॥ विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः ॥ ९७ ॥ अपरे वस्थितास्तत्र युद्धायाभिमुखास्तदा ॥ ततः स्थाणुर्महाराज शूलधृक् क्रोधमूर्छितः ॥ ९८ ॥ त्रस्तानि
सर्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकंपते ॥ निमित्तानि च घोराणि तत्र संदधतः शरं ॥ ९९ ॥ तस्मिन् सोमाग्निविष्णूनां क्षोभेण ब्रह्मरुद्रयोः ॥ सरथो धनुषः क्षोभादतीव ह्य
वसीदति ॥ १०० ॥ ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्विनिस्तृतः ॥ वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथं ॥ १०१ ॥ सीदमाने रथे चैव नर्दमानेषु शत्रुषु ॥ स संभ्रमा
त्तु भगवान्नादं चक्रे महाबलः ॥ २ ॥ वृषभस्य स्थितो मूर्ध्नि हयपृष्ठे च मानद ॥ तदा स भगवान् रुद्रो निरैक्षद्दानवं पुरां ॥ ३ ॥ वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम ॥
स्तनांस्तदा शातयत् खुरांश्चैव द्विधा करोत् ॥ ४ ॥ ततः प्रभृतिभद्रं ते गवां द्वैधीकृताः खुराः ॥ हयानां च स्तनाराजं स्तदा प्रभृतिना भवन् ॥ ५ ॥ पीडितानां बलवता
रुद्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ अथाधिज्यं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरं ॥ ६ ॥ युक्त्वा पाशुपतास्त्रेण त्रिपुरं समचिंतयत् ॥ तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विधृतकार्मुके ॥ ७ ॥ पुरा
णितानि कालेन जग्मुरे वैकृतां तदा ॥ एकीभावं गते चैव त्रिपुरं त्वमुपागते ॥ ८ ॥ बभूव तु मलो हर्षो देवतानां महात्मनां ॥ ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ ९ ॥
जयेति वाचो मुमुचुः संस्तुवंतो महेश्वरं ॥ ततोऽग्रतः प्रादुरभू त्रिपुरं निघ्नतो सुरान् ॥ ११० ॥